

Afdækning af det statslige arbejde med vidensdagsordenen på socialområdet

---

Marts 2023

1. Indledning

Formålet med denne afdækning er for det første at beskrive de statslige tiltag, der er iværksat for at understøtte arbejdet med en videns- og databaseret socialpolitik. For det andet at pege på barrierer og muligheder forbundet med det fremadrettede arbejde for at understøtte, at viden og data kan bruges til at fremme en virksom socialpolitik.

Overordnet peger afdækningen på:

- Der er fra statslig side arbejdet med at sikre et bedre datagrundlag på socialområdet, så der i dag er mere sikker viden om, hvilke udsatte mennesker og mennesker med handicap der modtager hvilke indsatser og ydelser efter serviceloven og hvornår.
- Datagrundlaget på socialområdet er dog fortsat mangelfuldt, og følgende områder kan med fordel styrkes:
  - Viden om indholdet i sociale indsatser.
  - Viden om sociale indsatsers økonomi.
  - Viden om indsatsernes resultater og borgernes udvikling.
  - Viden om udbuddet af sociale tilbud og borgernes behov.
- Flere strukturelle forhold har betydning for et yderligere løft af datagrundlaget. Det er en udfordring, at der bl.a. ikke er en fælles systemunderstøttelse på tværs af fagområder, kommuner eller tilbud. Dertil kommer, at der ikke er klar sammenhæng mellem de forskellige krav til dokumentation og indberetninger på tværs af lovgivninger samt fortsat stor variation i registringspraksis i kommunerne på en række centrale områder.
- Der er udviklet en systematik for arbejdet med udvikling og udbredelse af virksomme sociale indsatser gennem fasemodellen Strategi for Udvikling af den Sociale Indsats (SUSI). SUSI anvendes konkret i arbejdet med Udviklings- og Investeringsprogrammerne (UIP'erne), hvor der løbende udvikles, afprøves og udbredes nye sociale indsatser.
- Evalueringen af det specialiserede socialområde har givet ny viden om indsatser, men der mangler fortsat viden om specialiseringsgrad.
- På voksenområdet har Social- og Boligstyrelsen og KL via Voksenudredningsmetoden 2.0 og Fælles Faglige Begreber udviklet en standard til opfølgning i form af funktionsevneniveau, som understøtter systematisk opfølgning på borgernes udvikling og resultater af sociale indsatser. Det kan overvejes tilsvarende på børneområdet at udarbejde en dataunderstøttet standard for opfølgning på børnenes udvikling.

- UIP'erne, Den Socialøkonomiske Investeringsmodel (SØM) og sociale investeringer er værktøjer, som i dag bidrager til at udbrede virksomme sociale indsatser. Der er dog stadig et stort potentiale for større udbredelse af virksomme indsatser. Det kan derfor overvejes, hvordan disse værktøjer kan spille endnu bedre sammen med henblik på at understøtte udbredelse.

2. Redegørelse for det statslige arbejde med en vidensbaseret socialpolitik

Social-, Bolig- og Ældreministeriets departement og Social- og Boligstyrelsen har de seneste knap ti år arbejdet målrettet med at skabe et bedre vidensgrundlag på socialområdet. Det gælder både i form af et styrket nationalt datagrundlag, mere viden om målgrupperne på området, samt en mere systematisk tilgang til udvikling og udbredelse af virksomme sociale indsatser.

Mange initiativer på socialområdet understøtter på forskellig vis en mere vidensbaseret socialpolitik, men i denne redegørelse er der lagt vægt på initiativer, hvis primære formål knytter sig til ét eller flere af følgende tre overordnede spor: 1) dataunderstøttelse, 2) udvikling af virksomme sociale indsatser og 3) redskaber til udbredelse af virksomme sociale indsatser.

Foruden tiltagene beskrevet i afdækningen bør det nævnes, at der i regi af de årlige aftaler om udmøntning af reserven til foranstaltninger på social-, sundheds- og arbejdsmarkedsområdet (SSA-reserven) er udvalgte initiativer, der understøtter en vidensbaseret socialpolitik. Hertil kommer løbende forskning på socialområdet gennem bl.a. aktiviteter i VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd samt indsamling og formidling af forskning gennem Videnscenter om børneinddragelse og udsatte børns liv og Videnscenter for sociale indsatser ved vold og seksuelle overgreb mod børn. Med aftalerne om fordeling af forskningsreserven mv. for 2023 er der desuden afsat i alt 50 mio. kr. til at styrke forskning i udsathed blandt børn og unge. Med udgangspunkt heri kan der igangsættes en indsats, der skal understøtte kapacitetsopbygning og styrket koordination af forskning på området, herunder bl.a. praksisnær forskning og kvantitativ forskning. Dette initiativ tog afsæt i en kortlægning af omfanget af forskning i udsathed blandt børn og unge, der blev udarbejdet som led i aftalen om fordeling af forskningsreserven for 2022. En lignende kortlægning er ikke foretaget på voksenområdet, og det skal i den sammenhæng bemærkes, at der på nuværende tidspunkt ikke er etableret en national forskningsstrategi på det sociale område. Det ligger dog uden for denne analyse at beskrive forskning på socialområdet nærmere.

I det følgende lægges der vægt på at beskrive tiltag om viden og data på socialområdet i regi af ovennævnte tre spor.

2.1 Dataunderstøttelse

Det statslige arbejde i dette spor handler om at understøtte et bedre og mere dækkende nationalt datagrundlag på socialområdet. I 2015 blev der i både departementet og styrelsen oprettet data- og analysekontorer for at understøtte en mere data- og vidensdrevet socialpolitik. Arbejdet med at kvalitetssikre og udvikle nye data bidrager sammen med de forskellige analyseformater på området, herunder Socialpolitisk Redegørelse og Velfærdspolitisk Analyse, til at skabe ny viden om målgrupper, udgifter og indsatser på socialområdet.

Rammerne for Social-, Bolig- og Ældreministeriets strategiske udvikling af data på socialområdet udgøres af ministeriets datastrategi for 2016-2020 og de datastrategiske sigtelinjer for 2021-2025. Bedre data på socialområdet er en central forudsætning for at få mere viden om, hvilke sociale indsatser der har størst positiv virkning, og hvad de koster. Dermed kan lokale og nationale beslutninger og indsatser stå på mere sikker grund, og ressourcerne på socialområdet kan prioriteres og investeres rigtigt.

Den centrale indsamling af data på socialområdet blev som led i udmøntningen af datastrategien omorganiseret. Tidligere var de nationale registre spredt i Ankestyrelsen, Socialstyrelsen og Danmarks Statistik, mens de i dag er samlet hos Danmarks Statistik. Det er således disse registre med sagsbehandlerens dokumentation af praksis i kommunerne, der udgør fundamentet for datagrundlaget på socialområdet. Medarbejderne i kommunerne spiller en central rolle i forhold til at sikre, at de data, der indberettes til Danmarks Statistik, er korrekte. Der foregår derfor et grundigt valideringsarbejde, som indebærer en tæt og løbende dialog mellem Danmarks Statistik og medarbejderne i kommunerne.

Kravene til kommunernes dataindberetninger på socialområdet er ligeledes samlet ét sted i en ny databekendtgørelse, der trådte i kraft første gang den 1. januar 2018. Hermed blev det tydeligt, hvad der skal indberettes af hvem og hvornår. Bekendtgørelsen har også betydet, at det i højere grad er blevet muligt at følge op, hvis ministeriet gentagende gange oplever, at indberetningskravene ikke bliver overholdt. Social-, Bolig- og Ældreministeriet kan i dag i disse tilfælde kræve, at kommunerne inden for tre måneder udarbejder og iværksætter en handlingsplan for at sikre rettidige og retvisende dataindberetninger.

Datagrundlaget på socialområdet har tidligere været meget begrænset, men det er gennem det datastrategiske arbejde de seneste år forbedret markant - både når det gælder kvalitet, dækning og aktualitet af data. Der er i dag mere sikker viden om, hvilke udsatte mennesker og mennesker med handicap, der modtager hvilke indsatser og ydelser efter serviceloven og hvornår. En af de helt centrale statistikker på socialområdet, statistikken for udsatte voksne og voksne med handicap, er eksempelvis gået fra, at der ved udgivelsen i 2020 kun var dækkende data for 53 kommuner, til at der ved udgivelsen i 2022 var dækkende data for alle 98 kommuner. Samtidig er der oprettet flere nye statistikker, herunder statistikken for handicapkompenserende indsatser givet til børn og unge, statistikken om personer, der modtager genbrugshjælpemidler, samt en frivillig statistik om henvendelser på kvindekrisecentre, herberger, forsorgshjem mv. Tabel 1 nedenfor indeholder et overblik over statistikker på socialområdet.

Tabel 1

Overblik over statistikker på socialområdet

Statistik	Beskrivelse
<i>Børneområdet</i>	
Underretningsstatistikken	Indeholder information om underretninger vedrørende børn og unge under 18 år, som er indberettet af kommunale myndigheder. Statistikken blev offentliggjort første gang i 2015.
Statistikken for forebyggende foranstaltninger	Indeholder information om forebyggende foranstaltninger efter lov om social service til udsatte børn og unge. Statistikken blev i 2016 for første gang offentliggjort med personoplysninger om familierettede forebyggende foranstaltninger, som tidligere ikke altid blev registreret på barnets eller den unges personnummer.
Anbringelsesstatistikken	Indeholder information om anbringelseshændelser blandt børn og unge under 18 år samt unge mellem 18 år og 22 år i efterværn. I 2017 blev der gennemført en stor sanering af indberetningskravene i statistikken, hvor omkring 50 pct. af indberetningskravene blev saneret.
Handicapkompenserende indsatser til børn og unge	Indeholder information om handicapkompenserende indsatser, som bevilges til børn og unge herunder særlig dagtilbudsplads, hjemmetræning m.m. Data offentliggøres første gang i 2023.
<i>Voksenområdet</i>	
Voksne med handicap og udsatte voksne	Indeholder information om borgere, der visiteres til ydelser efter lov om social service til voksne med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, herunder personer med psykiske vanskeligheder samt socialt udsatte. Statistikken blev offentliggjort første gang i 2015, hvor der kun var 12 kommuner med.
Stofmisbrugsstatistikken	Indeholder information om borgere, som er i stofmisbrugsbehandling.
Bilstøttestatistikken	Indeholder information om sager, hvor borgere har søgt om støtte til handicapbil herunder sagsbehandlingstid.
Herberg- og Forsorgshjemstatistikken	Indeholder information om brugere af herberger og forsorgshjem efter § 110 i Lov om social service. Siden 2021 har det været muligt at indberette efterforsorg. Statistikken blev igangsat i 1999.
Kvindekrisecenterstatistikken	Indeholder informationer om antallet af indskrevne kvinder og børn på kvindekrisecentre efter § 109 i Lov om social service. Statistikken indeholder også information om varighed på ophold og ophold med medbragte børn. Blev i 2017 etableret som en ny individbaseret statistik.
Hjælpeartikelstatistikken	Indeholder information om borgere, der bevilliges genbrugshjælpeartikler fra kommunernes hjælpeartikeldepoter. Statistikken blev obligatorisk at indberette til i juli 2022. Data offentliggøres første gang i 2024.
Henvendelsesstatistikken – kvindekrisecenter	Indeholder information om henvendelser til kvindekrisecentre efter § 109 i Lov om social service. Henvendelsen skal omhandle ophold eller rådgivning til en kvinde, der er udsat for vold eller voldstruet. Krisecentrene har kunne indberette data til statistikken siden 1. juli 2021. Statistikken er frivillig at indberette til. Der er ikke offentliggjort data endnu.
Henvendelsesstatistikken – herberg og forsorgshjem	Indeholder information om borger, der henvender sig til et herberg eller forsorgshjem, men som ikke får plads. Statistikken blev igangsat 1.juli 2022. Der er ikke offentliggjort data endnu. Statistikken er frivillig at indberette til.
Individhenførbare udgifter	Indeholder individhenførbare udgiftsdata på udvalgte bestemmelser i serviceloven. Statistikken er frivillig at indberette til. 16 kommuner har indberettet data i 2022.
<i>Øvrige</i>	
Tilbudsportalen	Indeholder information om godkendte kommunale, regionale og private tilbud, herunder oplysninger om virksomhedsform, tilbudstype, ydelser, målgruppe, faglig tilgang og metode mv.

De bedre individdata på aktivitetsniveau i socialregistre har muliggjort en langt mere analytisk anvendelse af data på socialområdet, der understøtter politikudvikling, implementering og forskning samt sikret et bedre grundlag for sammenligning og erfaringsudveksling mellem kommuner. Det gælder bl.a. ift. muligheden

for at koble individdata med registeroplysninger om f.eks. beskæftigelse, uddannelse og sundhed, samt de forbedrede data om sociale tilbud fra Tilbudsportalen. Det forbedrede datagrundlag har bl.a. haft afgørende betydning for, at det har været muligt at udarbejde de årlige Socialpolitiske Redegørelser, Velfærdspolitiske Analyser, det analytiske grundlag for udspil om Børnene Først, kortlægningen af tilbudslandskabet som en del af Evalueringen af det specialiserede socialområde mv. Derudover er hjemløseområdet et godt eksempel på, hvordan viden og data kan spille sammen med politikudvikling. Viden om målgruppens udgifter, udvikling over tid og hvilke indsatser, der har bedst virkning, har været rettesnor for den foreslåede omlægning af indsatsen i Hjemløseaftalen fra 2021.

Styrkelsen af datagrundlaget på socialområdet er sket sideløbende med, at der er gennemført betydelige saneringer af kravene til kommunale dataindberetninger, så det kun er de mest nødvendige data, der indsamles centralt.

Selvom det grundlæggende datafundament på socialområdet er løftet, er der fortsat store videnshuller, der vanskeliggør opfølgning på effekter og resultater samt styring og prioritering. Rigsrevisionen har løbende haft fokus på data- og vidensarbejdet på socialområdet og har siden 1999 afgivet fire beretninger om viden om effekten af sociale indsatser. Statsrevisorerne bemærkede bl.a. i 2017, at de fandt det kritisabelt, at det ikke i tilstrækkelig grad var sikret, at retvisende data bliver indsamlet, offentliggjort i nationale statistikker og anvendt til at dokumentere effekten af sociale indsatser. Senest afgav Rigsrevisionen i 2021 en beretning om forvaltningen af handicapområdet. Statsrevisorerne beklagede i den sammenhæng, at overvågningen af kommunernes forvaltning af området er sket på baggrund af et ufuldstændigt og mangelfuldt datagrundlag. Det blev også fremhævet, at kommunernes systemunderstøttelse og registreringer på handicapområdet er mangelfulde, og kommunerne er ikke i stand til at levere data med tilstrækkelig validitet. Rigsrevisionen følger fortsat op på beretningen og således også ministeriets arbejde med at udvikle datagrundlaget og vidensopfølgning.

I dag mangler der således fortsat viden om sammenhængen mellem den indsats borgeren får, resultaterne for borgeren og udgiften til indsatsen. Disse tre parametre er derfor omdrejningspunkt for Social-, Bolig- og Ældreministeriets datastrategiske udviklingsarbejde for 2021-2025. Af boks 1 fremgår udvalgte datainitiativer på det sociale område, som indgår i ministeriets datastrategiske udviklingsarbejde.

Boks 1

Udvalgte initiativer på socialområdet i regi af Social-, Bolig- og Ældreministeriets datastrategiske sigtelinjer

Social tilbudsnygle: Indhold i indsatser og tilbud

For at styrke gennemsigtigheden omkring kvaliteten af sociale tilbud på tværs af kommuner er det per 1. januar 2023 obligatorisk at indberette oplysninger til brug for etableringen af *en social tilbudsnygle*. Tilbudsnyglen skal gøre det muligt at koble oplysninger om, hvem der modtager hvilke ydelser, med oplysninger om, hvor indsatsen bliver leveret, samt oplysninger om indsatsens indhold. Med en sådan kobling vil mulighederne for på sigt at kunne sammenligne effekten af indsatser på konkrete tilbud i kommunerne blive væsentligt forbedret. Det vil også bidrage til at styrke gennemsigtigheden omkring kvaliteten af sociale tilbud på tværs af kommuner, så det bliver muligt at følge, om der bliver leveret en indsats, der bringer udsatte mennesker og mennesker med handicap tættere på at mestre eget liv. Initiativet følger op på Aftale om kommunernes økonomi for 2022.

Udgifter for sociale indsatser på individniveau

Det er i dag ikke muligt på nationalt niveau at koble oplysninger om sociale indsatser og udgifterne til indsatserne på individniveau. Det betyder, at der ikke i dag kan foretages sikre sammenligninger af enhedsudgifterne til sociale indsatser på tværs af kommunerne eller opgørelser af udgiftstrækket på individniveau og derved f.eks. sammenligne udgiftsniveauet for bestemte aldersgrupper, målgrupper eller diagnosegrupper. Det er ligeledes ikke muligt at sammenligne udgifter på tværs af tilbud. På botilbudsområdet er variationerne i udgifterne særligt udtalte, og der mangler viden om sammenhængen mellem pris, specialisering og målgrupper. Der er i dag etableret en frivillig statistik for individhenføre udgiftsdata på udvalgte bestemmelser i serviceloven. 16 kommuner har indberettet data i 2022.

Voksenudredningsmetoden 2.0: Resultater for borgere på socialområdet

Voksenudredningsmetoden (VUM) er en metode til sagsbehandling på myndighedsområdet for voksne med handicap, psykiske vanskeligheder eller sociale problemer. VUM skal generelt bidrage til, at sagsbehandlingen er tidssvarende, lovmedholdelig og understøtter god kvalitet. Metoden understøtter en systematisk udredning og dokumentation af borgerens ønsker, funktionsevne og behov for støtte samt tilrettelæggelsen af en lovmedholdelig og effektiv sagsbehandling fra opstart til opfølgning. VUM 2.0 er en videreudvikling af den oprindelige voksenudredningsmetode. Som en del af sagsoplysningsfasen i VUM 2.0 skal sagsbehandlerne foretage en udredning af borgerens funktionsevneniveau. VUM 2.0 fokuserer på at afdække borgerens funktionsevne i forhold til at kunne deltage aktivt i samfundet og udføre daglige aktiviteter, herunder hvilke udfordringer og ressourcer borgeren har i forhold til de enkelte aktiviteter. Funktionsevneniveauet vurderes inklusiv hjælpemidler, men uden støtte fra indsatsen eller pårørende. Formålet med angivelse af funktionsevneniveau er at bidrage til ensartethed i vurderingen af borgerens funktionsevne, understøtte tilstrækkelig sagsoplysning, udgøre en beslutningsstøtte for sagsbehandleren, understøtte sagsbehandlerens og borgerens formulering af mål for indsatsen, samt muliggøre dataindsamling om borgeres udvikling for over tid at kunne vurdere resultaterne af indsatsen. Med Aftale om kommunernes økonomi for 2022 aftalte den daværende regering og KL at indføre indberetning af oplysninger om borgeres funktionsevneniveau mv. i regi af VUM 2.0, der introduceres som en frivillig indberetning og gøres obligatorisk fra 2025. Disse indberetninger gør det muligt at følge systematisk op på resultater for borgerne og dermed dokumentere virkningen af den sociale indsats for den enkelte borger samt sammenligne indsatsers virkning både internt i kommunen og på tværs af kommuner.

2.2 Udvikling af virksomme sociale indsatser

Dette spor præsenterer initiativer, der knytter sig til udviklingen af virksomme sociale indsatser. Kommunerne arbejder løbende med udvikling af sociale indsatser. Den statslige rolle i dette arbejde er derfor at understøtte fokus på virksomme indsatser og opsamle og dele erfaringer.

Social- og Boligstyrelsen har som en del af deres kerneopgave et mål om at skabe gennemsigtighed og overblik over udviklingen på socialområdet og hvad der virker i den sociale indsats. Samtidig formidler Social- og Boligstyrelsen anbefalinger til en indsats af høj kvalitet. To centrale statslige tiltag vedr. udvikling af virksomme sociale indsatser er Strategien for Udvikling af den Sociale Indsats (SUSI) og Udviklings- og Investeringsprogrammerne (UIP'erne). De to tiltag er med til at sætte rammerne for indsatsudvikling på socialområdet og bidrager til at udvikle virksomme sociale indsatser. Med UIP'erne er der afsat varige midler til udvikling og udbredelse af virksomme sociale indsatser, mens Social- og Boligstyrelsens øvrige udviklingsarbejde er midlertidigt finansieret i forskellige politiske aftaler, f.eks. SSA-reserven. De to tiltag beskrives nedenfor. Derudover beskrives arbejdet med viden om indsatser i regi af Evaluering af det specialiserede socialområde (ESS).

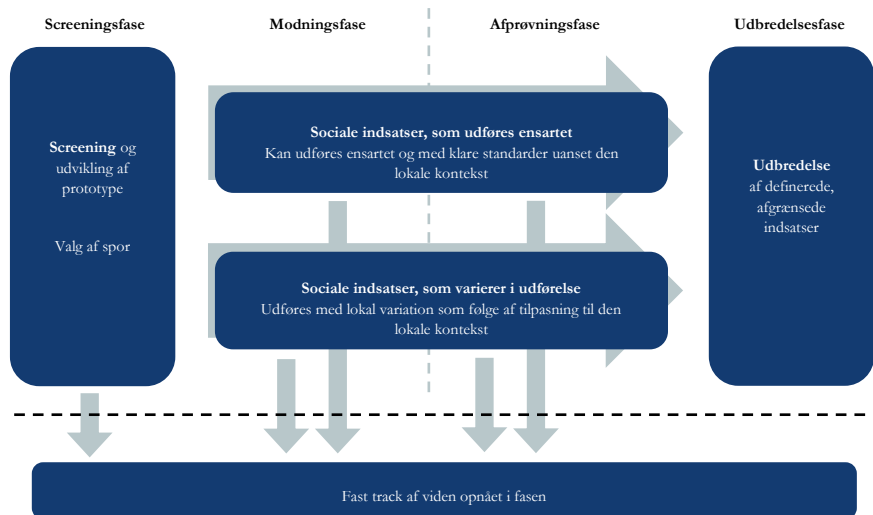
2.2.1 Strategi for Udvikling af den Sociale Indsats (SUSI)

SUSI sætter rammerne for Social-, Bolig- og Ældreministeriets langsigtede og strategiske arbejde med at udvikle og udbrede virksomme indsatser på socialområdet. Strategien blev lanceret i 2019 og revideret i 2022 under navnet SUSI 2.0. SUSI har til formål at sikre en faglig stringent systematik i indsatsudviklingen, så ressourcerne anvendes mest effektivt og hensigtsmæssigt, og så der investeres langsigtet i bæredygtige sociale indsatser, der virker. Strategien spiller bl.a. en central rolle som kvalitetsmodel for arbejdet i Udviklings- og Investeringsprogrammerne.

Kernen i strategien er en fasemodel, som beskriver en systematik for indsatsudvikling i fire faser: screening, modning, afprøvning og udbredelse, *jf. figur 1*.

Figur 1

Strategi for Udvikling af den Sociale Indsats 2.0

Kilde: Social-, Bolig- og Ældreministeriet.

Udviklingen af en ny social indsats starter i screeningsfasen og bliver systematisk og målrettet modnet og afprøvet i en mindre skala på kommunalt niveau, indtil den er klar til at blive udbredt på nationalt plan. Den systematiske tilgang til indsatsudvikling består i, at der ved faseovergang ud fra tydelige kriterier træffes beslutning om, hvorvidt et udviklingsarbejde kan fortsætte eller bør stoppes. Dette skal sikre effektiv anvendelse af de midler, der investeres i udvikling af nye virksomme indsatser. Samtidig sikres det, at der ikke anvendes unødige ressourcer på eksempelvis at afprøve en indsats, der ikke er realistisk i drift, eller at udbrede indsatser, der ikke har vist sig virksomme.

Som et nyt element i den reviderede SUSI 2.0 er der indført to spor i fasemodellen. Spor 1 omfatter sociale indsatser, hvor indsatsen med borgeren er den samme eller varierer meget lidt på tværs af landets kommuner, f.eks. socialfaglige metoder såsom nye metoder til stofmisbrugsbehandling. Spor 2 omfatter sociale indsatser, hvor indsatsen med borgeren vil variere som følge af lokale forhold i den kommune eller på det tilbud, hvor borgeren modtager indsatsen, f.eks. nye måder at organisere det tværfaglige samarbejde på i en kommune.

To andre nye elementer i den reviderede strategi er et 'fast track' for viden, som indebærer løbende formidling af ny viden efter hver fase, og mere systematisk brugerinddragelse i udviklingsarbejdet. Et eksempel på sidstnævnte er etableringen af et ungepanel, der i forbindelse med initiativet "Bedre overgang til voksenlivet for unge med handicap" skal rådgive både Social- og Boligstyrelsen og de deltagende kommuner under udviklingen af indsatsen.

2.2.2 Udviklings- og Investeringsprogrammerne (UIP'erne)

UIP'erne har eksisteret siden 2017 på voksenområdet og 2019 på børne- og ungdomsområdet. Begge programmer dækker udsatte mennesker og mennesker med handicap. Investeringsprogrammerne blev oprettet med et ønske om at understøtte en mere vidensbaseret og effektiv socialpolitik efter mange år med varierende indsatsudvikling i regi af satspuljen. UIP'erne indeholder tre spor:

1. Udvikling af sociale indsatser med udgangspunkt i kommunernes behov.
2. Udbredelse af virksomme og omkostningseffektive sociale indsatser.
3. Investering i data og undersøgelser, som skaber viden om, hvad der virker.

Med disse tre spor skal UIP'erne understøtte, at der udvikles og udbredes sociale indsatser, som er fagligt velbegrundede, realistiske at forankre og efterspurgt i kommunerne. UIP'erne følger fasemodellen i SUSI, *jf. forrige afsnit*, hvilket bidrager til faglig stringens og systematik i udvikling og udbredelse af indsatser. Samtidig sikrer UIP'ernes varige finansiering den fornødne tålmodighed i udviklingen af nye indsatser på socialområdet.

Der bliver årligt udmøntet 60-70 mio. kr. til projekter under hvert af de to programmer. I alt er der blevet igangsat 44 initiativer i UIP'erne fordelt på de fire faser i SUSI fra 2017-2022, se bilag 1 for initiativerne. Det omfatter 29 initiativer på voksenområdet og 15 initiativer på børne- og ungeområdet. Blandt de i alt 44 initiativer er der blevet igangsat 33 initiativer i screenings- og modningsfaserne, to initiativer i afprøvningsfasen og ni initiativer i udbredelsesfasen.

2.2.3 Viden om indsatser i regi af Evaluering af det specialiserede socialområde (ESS)

Med aftalen om finansloven for 2020 aftalte den daværende regering sammen med Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet at iværksætte en evaluering af det specialiserede socialområde. Som led i evalueringen er der gennemført et omfattende analysearbejde, der blandt andet har givet viden om målgrupper, specialiseringsgrader, den geografiske dækning af tilbud, kommunernes brug af botilbud i andre kommuner og målgruppekombinationer på sociale tilbud. Det er værdifuld viden, der kan anvendes i det videre arbejde med udvikling af området.

Evalueringen har bl.a. vist, at der ikke findes data for tilbuddenes specialiseringsgrad. Det vanskeliggør mulighederne for at følge området, herunder kvaliteten i og effekten af indsatsen i tilbud på det specialiserede socialområde. Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen vil indføre specialeplanlægning på den højt specialiserede del af handicapområdet. Med indførelse af specialeplanlægning er det ønsket at indføre en struktur for det specialiserede socialområde, der kan danne faglig ramme og grundlag for en vidensbaseret monitorering af udviklingen på området.

I den tidligere regerings udspil fra maj 2022 beskrives specialeplanlægningen således, at der for hvert speciale bliver godkendt et antal tilbud, der skal varetage en specialfunktion. En specialfunktion er en leverandør, der har de faglige kompetencer, erfaring og aktiv praksis inden for specialet til at kunne tilbyde en højt specialiseret indsats. Et udsnit af specialfunktionerne vil samtidig få tildelt en videns- og rådgivningsforpligtelse, som indebærer, at de skal stille viden til rådighed for praksis. Derudover skal der oparbejdes et bedre data- og vidensgrundlag om borgernes behov og den tilgængelige kapacitet i form af systematisk indsamling af data. Formålet er at skabe en vidensmotor, der sikrer det bedst mulige vidensgrundlag bag den sociale indsats, der tilbydes borgerne.

2.3 Redskaber til udbredelse af virksomme sociale indsatser

I dette tredje spor præsenteres forskellige redskaber til udbredelse af sociale indsatser, som har vist sig virksomme.

Social- og Boligstyrelsen spiller en central rolle i det statslige arbejde med udvikling, udbredelse og forankring af virksomme sociale indsatser. Styrelsen har som en hovedopgave at styrke vidensgrundlaget og formidle viden og anbefalinger bredt på det sociale område. Eksempelvis gennem udbredelse af faglige redskaber, der understøtter praksis, såsom ”Håndbog i lovende praksis”. Styrelsens opgavevaretagelse sker i tæt samarbejde med andre sektorområder, og styrelsen skal på den måde bidrage til og understøtte forandring i praksis på det sociale område, i kommuner og sociale tilbud på tværs af sektorer. Styrelsen varetager i den forbindelse også rådgivning af stat, regioner og kommuner, herunder specialiseret rådgivning gennem VISO (den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation). Dertil varetager styrelsen den nationale koordinationsstruktur (NATKO), som skal sikre, at der er højt specialiserede tilbud til små målgrupper, hvor der er begrænsede muligheder for at opbygge specialiseret viden lokalt i kommunerne, samt til målgrupper med komplekse problemstillinger, der kræver en særlig faglig viden.

Foruden Social- og Boligstyrelsens arbejde med at udbrede virksomme sociale indsatser, arbejdes der med forskellige redskaber til at understøtte udbredelsen af virksomme indsatser. Det gælder bl.a. Strategi for Udvikling af den Sociale Indsats (SUSI), Udviklings- og Investeringsprogrammerne (UIP’erne), Den Socialøkonomiske Investeringsmodel (SØM), Den Sociale Investeringsfond (DSI) samt vidensplatformen En indgang til viden. SUSI og UIP’erne er beskrevet i afsnit 2.2, og de tre øvrige tiltag beskrives i det følgende.

2.3.1 Den Socialøkonomiske Investeringsmodel (SØM)

SØM blev lanceret i 2018 med det formål at fremme investeringstankegangen på socialområdet. SØM er et beregningsværktøj, der kan hjælpe kommuner med at skabe et overblik over omkostningerne ved en indsats samt belyse det budgetøkonomiske potentiale, der over tid kan være ved investeringer i forebyggelse og virksomme sociale indsatser. Modellen kan dermed styrke grundlaget for beslutninger om sociale indsatser i en konkret lokal sammenhæng. SØM består af to dele:

1. En *beregningsramme*, der beregner det samlede nettoresultat af en konkret indsats baseret på oplysninger om indsatsens omkostninger og succesrate samt de økonomiske konsekvenser over tid.
2. En *vidensdatabase*, der indeholder viden om effekter, priser og potentielle økonomiske konsekvenser for udvalgte målgrupper. Vidensdatabase kan f.eks. bruges som inspiration til kommunernes egne beregninger på konkrete indsatser.

SØM drives af en SØM-enhed forankret i Social- og Boligstyrelsen. Med aftalen om udmøntning af reserven til foranstaltninger på social-, sundheds- og arbejdsmarkedsområdet 2021-2024 blev der afsat 4,5 mio. kr. årligt til arbejdet med SØM fra 2022 og frem. Den varige finansiering skal sikre, at SØM bliver udbredt og forankret i landets kommuner, ligesom den videre udvikling af modellen skal ske i overensstemmelse med kommunernes ønsker og behov. Det skal bl.a. bidrage til, at kommunerne fremadrettet i højere grad anvender SØM systematisk, når der lokalt skal træffes politisk beslutning om investeringer i sociale indsatser.

Arbejdet med SØM kræver bl.a. opbygning af nye kompetencer og samarbejdsrelationer internt i kommunerne. Social- og Boligstyrelsen arbejder derfor med at udbrede og forankre SØM i landets kommuner. Det sker bl.a. gennem uddannelse

og kurser i anvendelse af modellen, rådgivning om tekniske aspekter og konkrete beregninger samt skræddersyede implementeringsforløb med henblik på at integrere arbejdet med SØM og sociale investeringer i organisationen. Ved udgangen af 2022 havde medarbejdere og ledere fra 86 kommuner været på uddannelse i at bruge SØM siden modellens lancering i 2018. Samtidig havde omkring hver fjerde af landets kommuner i 2022 anvendt modellen på forskellige måder, f.eks. til beregninger af det økonomiske potentiale forud for beslutninger om at igangsætte eller forankre en indsats, til opfølgning på indsatser, der er i gang, samt til evaluering af afsluttede indsatser. Som oftest anvender kommunerne en kombination af deres egne data og viden om effekter og økonomiske konsekvenser fra SØMs vidensdatabase.

2.3.2 Den Sociale Investeringsfond (DSI)

DSI blev etableret med Aftale om udmøntning af satspuljen for 2018-2021 og er inspireret af erfaringer fra bl.a. Storbritannien med ønsket om at skabe et marked for sociale investeringer i Danmark. Sociale investeringer handler grundlæggende om at iværksætte indsatser med en 'dobbelt bundlinje', dvs. som skaber positive livsforandringer for modtagerne af indsatsen og samtidig resulterer i gevinster på de offentlige budgetter, eksempelvis i form af reducerede overførselsindkomster eller øgede skatteindbetalinger. DSI investerer i virksomme sociale indsatser, som forventes at medføre en dobbelt bundlinje, og gennem deres rolle som investor er de med til at understøtte økonomiske incitamenter for f.eks. kommuner til at implementere disse indsatser. Dermed er DSI en væsentlig aktør i udbredelsen af virksomme indsatser.

Fonden er oprettet med to hovedformål:

1. At udbrede indsatser på de større velfærdsområder, der skaber bedre resultater og samtidig mindsker de offentlige udgifter.
2. At udvikle og modne nye indsatser på de større velfærdsområder, der kan danne grundlag for nye offentlige og private investeringer.

DSI fik med Aftalen om udmøntning af satspuljen i hhv. 2018 og 2019 samlet tilført 78 mio. kr. Heraf blev 28 mio. kr. øremærket til en underfond for udvikling af markedet for sociale investeringer (udviklingsfonden), og 50 mio. kr. blev øremærket til en underfond til sociale investeringer (investeringsfonden). I forbindelse med de årlige finanslovsforhandlinger beslutter aftalepartierne bag fonden, hvilke temaer DSI kan investere inden for. De fem nuværende politisk fastlagte temaer er udsatte børn og unge, trivsel, arbejdsmiljø, livsstilssygdomme og ind på arbejdsmarkedet.

DSI ledes af en bestyrelse, som træffer beslutning om konkrete investeringer. DSI er samtidig organiseret med et rådgivende udvalg, der bistår fonden med faglig indsigt og aktuel viden. Fondens har per primo 2023 indgået aftaler om 11 investeringer til en samlet investeringssum på 47 mio. kr. De første investeringer blev igangsat i slutningen af 2021, så erfaringerne fra projekterne er stadig sparsomme. Derudover har DSI seks igangværende partnerskaber med bl.a. kommuner, civilsamfundsorganisationer og filantropiske fonde. Med Aftale om kommunernes økonomi for 2023 er der aftalt en fireårig videreførelse af DSI's driftsbevilling.

2.3.3 Ny vidensplatform: *Én indgang til viden*

Social- og Boligstyrelsen har siden 2022 arbejdet på den nye koncernfælles platform *Én indgang til viden*. Vidensplatformen vil være en ny digital platform, hvor styrelsen formidler socialfaglig viden og data til kommuner og andre aktører på det sociale område. Platformen skal bl.a. give brugerne en lettilgængelig adgang til registerbaseret data med relevans for socialområdet, som kan bidrage til det lokale monitoreringsarbejde i kommunerne. Platformen skal samtidig understøtte, at aktørerne har et ensartet, fælles og fyldestgørende vidensgrundlag som udgangspunkt for forståelsen og udviklingen af socialområdet.

3. Barrierer og muligheder for det statslige arbejde med en vidensbaseret socialpolitik

Den ovenstående afdækning belyser de statslige tiltag, som er med til at understøtte en vidensbaseret og virksom socialpolitik. De beskrevne initiativer har i høj grad været med til at ændre og systematisere arbejdet med sociale indsatser fra statslig side. Til trods for de ovennævnte redskaber, som har til formål at udvikle og udbrede virksomme sociale indsatser, der er økonomisk rentable for kommunerne, eksisterer der en central udfordring omkring at sikre en bredere udbredelse af de indsatser, der udvikles. Det ses bl.a. ift. virksomme indsatser udviklet i regi af UIP'erne, som viser positive resultater for borgerne samt vurderes at være efterspurgte og realistiske i drift, men som endnu langt fra er implementeret i alle landets kommuner. Det ses også i forhold til antallet af kommuner, der systematisk bruger SØM.

Virksomme sociale indsatser kommer først borgerne til gavn, når indsatserne er implementeret i kommunerne. Der kan være mange forskellige årsager til, at indsatserne ikke i højere grad udbredes, og der er derfor et stort potentiale i at se på, hvordan staten bedre kan understøtte, at investeringstankegangen og virksomme sociale indsatser implementeres og forankres i landets kommuner. Her er det bl.a. afgørende, at de eksisterende initiativer, der prioriteres udviklet fra statslig side, også i tilstrækkelig grad understøtter kommunernes efterspørgsel og incitamenter til omstilling på det sociale område. Det gælder både faglige omstillinger såvel som strukturelle, organisatoriske og styringsmæssige omstillinger og mulighederne for at følge kommunernes omstillinger gennem data.

Der eksisterer barrierer for at arbejde mere vidensbaseret på socialområdet inden for samtlige tre spor, som er beskrevet ovenfor. Helt overordnet er viden på socialområdet stadig sparsom sammenlignet med f.eks. sundheds- og beskæftigelsesområdet, hvor der er en længere tradition for at prioritere og investere i datastandardisering og it-udvikling som grundlag for at indsamle data på tværs af flere myndigheder og opbygge viden om eksempelvis effekter af indsatser. På socialområdet er der i dag begrænset viden om sammenhængen mellem den indsats borgeren får, resultaterne for borgeren og udgiften til indsatsen. Dermed er det vanskeligt at identificere effektive indsatser og tilbud. Den begrænsede dataunderstøttelse udgør således en generel og central udfordring i arbejdet med at fremme en vidensbaseret og virksom socialpolitik.

Nedenfor præsenteres barrierer og muligheder for det fremadrettede arbejde inden for hver af de respektive spor: dataunderstøttelse, udvikling af virksomme sociale indsatser og redskaber til udbredelse af virksomme sociale indsatser. Dertil kan der være et perspektiv i, at vidensdagsordenen på socialområdet i højere grad

understøttes og tænkes ind i uddannelse og efteruddannelse af de medarbejdergrupper, der arbejder på det sociale område (f.eks. socialpædagoger, socialrådgivere, SOSU-hjælpere og SOSU-assistentter).

3.1 Dataunderstøttelse

Selvom det grundlæggende datafundament på socialområdet er løftet, eksisterer der stadig et stort potentiale i at styrke og udbygge datagrundlaget. Nedenfor beskrives eksisterende videnshuller, samt hvordan de på kort sigt kan imødekommes. Et fjerde relevant punkt angår viden om resultater af sociale indsatser, hvilket beskrives i afsnit 3.2.

- *Viden om indholdet i sociale indsatser.* Hvis man ønsker at opbygge et solidt grundlag for at sammenligne forskellige tilgange i sociale indsatser, er det relevant at indsamle mere data om indholdet og intensiteten af indsatserne. Et sådan arbejde er igangsat i kraft af bl.a. den sociale tilbudsnoGLE, der vil gøre det muligt at få mere detaljeret viden om indsatser i dag- og døgntilbud, jf. afsnit 2.1. Der består også et potentiale i at få mere viden om ambulante indsatser på nationalt plan, eksempelvis bostøtte leveret i eget hjem, hvor omfanget af og den metodiske baggrund for støtte kan spænde bredt og på nuværende tidspunkt ikke registreres.
- *Viden om sociale indsatsers økonomi.* Det er i dag en central barriere, at det ikke er muligt på nationalt niveau at koble oplysninger om sociale indsatser og udgifterne til indsatserne på individniveau. Det betyder, at der bl.a. ikke i dag kan foretages sikre sammenligninger af enhedsudgifterne til sociale indsatser på tværs af kommunerne og tilbud, herunder belyse udgiftsvariationen inden for samme indsatser. Der er ligeledes ikke adgang til detaljerede oplysninger om udgiftsudviklingen på socialområdet. Med den frivillige statistik for individhenførbare udgifter er der taget et vigtigt første skridt mod at afdække denne viden, jf. afsnit 2.1. Det er imidlertid et begrænset antal kommuner, der i dag indberetter til den frivillige statistik. Der kan derfor overvejes tiltag til at understøtte en bredere indberetning blandt kommunerne, hvis man ønsker at opnå en bredt dækkende statistik over sociale indsatsers økonomi. Et relevant fokusområde kan i den sammenhæng være en ensretning af registrerings- og konteringspraksis på tværs af kommuner.
- *Viden om udbuddet af sociale tilbud og borgernes behov.* Med det eksisterende datagrundlag er det vanskeligt at vurdere, om der er det rette udbud af sociale tilbud. Det er i dag ikke muligt at lave sikre opgørelser over alle tilbuddenes belægningsprocent, hvormed datagrundlaget kun i begrænset omfang understøtter en løbende kapacitetsstyring. Såfremt man ønsker at styrke kapacitetsstyringen, kan det overvejes at sikre en systematisk indsamling af data om borgernes behov og den tilgængelige kapacitet. Det er her væsentligt at sikre datas aktualitet.

Der er derudover nogle strukturelle barrierer, der har stor betydning for mulighederne for på længere sigt at sikre et bedre datagrundlag på socialområdet. Data på socialområdet er baseret på registreringer i kommuner og sociale tilbud. Der anvendes i størstedelen af kommunerne på børne- og ungeområdet et fælles fagsystem og faglig metode i forbindelse med visitationen med brugen af DUBU og ICS metoden, der indgår heri. På voksenområdet er der på tilsvarende vis et fælles fagligt værktøj med brugen af VUM 2.0. Der er imidlertid ikke en fælles systemunderstøttelse på tværs af fagområder eller på tværs af kommuner eller tilbud, ligesom der ikke er klar sammenhæng mellem de forskellige krav til dokumentation

og indberetninger på tværs af lovgivninger. Arbejdet med at sikre bedre data forudsætter derfor dialog med en lang række forskellige it-leverandører og en stor opmærksomhed på dokumentation og data i kommunernes kontrakter med leverandører. De eksisterende systemer understøtter i varierende omfang indsamling af strukturerede data. KL arbejder med fælles it-rammearkitektur på at ensrette data, men der er fortsat meget stor variation i registreringspraksis i kommunerne.

Økonomisk har udvikling af data på socialområdet i høj grad været baseret på midlertidige bevillinger. Det udfordrer muligheden for at stille krav til kommunerne og resulterer derfor i frivillige statistikker, som it-leverandørerne kun har begrænset incitament til at understøtte i systemerne. Den manglende økonomiske ramme gør det således vanskeligt at foretage langsigtede og strategiske prioriteringer samt at igangsætte nye ambitiøse datastrategiske initiativer.

3.2 Udvikling af virksomme sociale indsatser

Selvom der med SUSI og UIP'erne er skabt en mere systematisk tilgang til udviklingen af sociale indsatser fra statslig side, er der fortsat barrierer for en øget opbygning af viden om effekterne af sociale indsatser. Flere af disse har mere strukturel karakter. Eksempelvis er målgrupperne på socialområdet ofte små, heterogene og komplekse, hvilket kan gøre det vanskeligt at klarlægge stærk evidens for sammenhænge mellem indsats og borgerens resultat. Dertil kan resultaterne for borgere, der modtager sociale indsatser, være mere ressourcekrævende at afdække end på områder, hvor borgernes resultater er dækket af nationale data, da disse ofte vil skulle afdækkes med spørgeskemaundersøgelser.

På trods af de strukturelle barrierer er der et stort potentiale i systematisk at dokumentere og følge op på resultaterne af sociale indsatser for borgerne. På den baggrund fremhæves følgende mulige tiltag på kort sigt:

- *Systematisk opfølgning på borgernes udvikling og resultater på børneområdet.* På voksenområdet har Social- og Boligstyrelsen og KL via Voksenudredningsmetoden 2.0 og Fælles Faglige Begreber udviklet en standard til opfølgning i form af funktionsevneniveau, som understøtter systematisk opfølgning på borgernes udvikling og resultater af sociale indsatser, jf. boks 1 og 2. Dette er planlagt til at skulle indberettes centralt fra 1. januar 2025. Det kan overvejes tilsvarende på børneområdet at arbejde hen imod en dataunderstøttet standard for opfølgning på børnenes udvikling. Formålet vil dels være at understøtte lokal faglig udvikling og overblik, og dels at generere afgørende viden om sammenhængen mellem indsatser og udvikling for børnene med henblik på udvikling og udbredelse af virksomme indsatser.

Boks 2

Fælles Faglige Begreber på voksenområdet

Fælles Faglige Begreber (FFB) på voksenområdet er en datastandard, som muliggør, at der arbejdes med systematisk dokumenteret viden om indsatsernes resultater på borgernes situation, herunder at styrke grundlaget for læring, benchmarking og styring af det specialiserede voksenområde. FFB er udviklet i nært samspil med VUM 2.0, så gennem anvendelse af VUM 2.0 bliver FFB automatisk bragt i spil. Med andre ord er FFB en operationalisering af VUM 2.0 og sikrer muligheden for ensartet praksis og registrering af sagsoplysninger på tværs af alle kommuner. Med FFB registreres systematisk data om borgernes funktionsevne, indsatsmål, støttebehov mv., som kan være med til at belyse borgernes nytte af de sociale indsatser.

3.3 Redskaber til udbredelse af virksomme sociale indsatser

I afsnit 2.3 beskrives, hvordan bl.a. UIP'erne og sociale investeringer er med til at udbrede virksomme sociale indsatser. For begge redskaber gælder, at kommunernes vurdering af, hvorvidt en indsats kan betale sig at igangsætte, vægtes højt, da det ofte er en væsentlig barriere for udbredelse af virksomme indsatser. Der er i regi af UIP'erne igangsat ni udbredelsesinitiativer ud af i alt 44 initiativer. Det er dog langt fra alle landets kommuner, der har deltaget i udbredelsen af de ni initiativer.

På samme måde har erfaringerne med udbredelse af sociale indsatser i regi af Den Sociale Investeringsfond heller ikke opnået sit fulde potentiale. Dog er erfaringerne med sociale investeringer i Danmark fortsat på et tidligt stadie, og størstedelen af DSIs investeringer er foretaget i 2021 og 2022. Det udestår dermed at se resultaterne af udbredelse af virksomme indsatser gennem sociale investeringer i Danmark.

Der kan dog ses muligheder i at bruge sociale investeringer til at sikre, at kommunerne har økonomisk incitament til at igangsætte virksomme sociale indsatser:

- *Incitamenter til at investere i virksomme indsatser.* Hvis man ønsker at understøtte udbredelsen af virksomme indsatser, kan det med fordel overvejes, hvordan kommunernes incitamenter til at ibrugtage virksomme sociale indsatser understøttes bedst muligt. En social indsats, der er udviklet gennem UIP'erne og på sigt er økonomisk rentabel, vil ikke altid have en gevinst på kort sigt, hvilket kan være en del af forklaringen på, at de ikke udbredes. Det kan evt. overvejes, om kommunernes incitamenter kan styrkes gennem f.eks. sociale investeringer. Sociale investeringer afdækkes i en anden rapport til Ekspertudvalget på socialområdet.

Bilag 1 - Overblik over initiativer i UIP

Der har i alt været prioriteret 59 initiativer fordelt på de fire faser i ”Strategi for udvikling af den sociale indsats” (SUSI) i den tid, hvor Udviklings- og Investeringsprogrammerne (UIP) har eksisteret. Der er prioriteret 37 initiativer i UIP på voksenområdet (hvoraf 13 er afsluttet) og 22 initiativer i UIP på børne- og ungeområdet (hvoraf et er afsluttet), *jf. tabel 1 og 2*. Det større antal af initiativer på voksenområdet skyldes, at programmet har eksisteret i længere tid. Screenings-, modnings- og afprøvningsinitiativer er ført videre eller kan føres videre til næste fase i fasemodellen, mens udbredelsesinitiativer er i sidste fase af fasemodellen og ikke kan videreføres. For videreførelser fra screenings-, modnings- og afprøvningsfaser bør der foreligge en SUSI-vurdering af indsatsen op mod fasemodellens kriterier med en samlet vurdering og indstilling for indsatsen ift. eventuel videreførelse. Det bemærkes, at der først udarbejdes SUSI-vurderinger for initiativer, når de afsluttes. Uafsluttede initiativer fremgår derfor med ”-” i kolonnen ”Er der foretaget SUSI-vurdering”.

Tabel 1														
Initiativer på voksenområdet														
Initiativ	Fase	Aftale	17'	18'	19'	20'	21'	22'	23'	24'	25'	26'	Hvis afsluttet, er initiativet bragt videre til næste fase?	Er der foretaget SUSI-vurdering, og er indsatsen i så fald vurderet egnet til ny fase?
3 x Bostøttemetoderne CTI, SFT og ÅD	Udbredelse	UIP 2017, 2018, 2019											Udbredelsesinitiativer kan ikke videreføres	Der foretages ikke SUSI-vurdering af udbredelsesinitiativer
Gruppebaseret bostøtteforløb	Modning	UIP 2017											Ja (Afprøvning af Act-Belong-Commit – gruppeforløb – sammen om at styrke mental sundhed, UIP 2022)	Ja til begge
Investering i efterværn til unge	Modning	UIP 2017											Nej. Initiativet lever ikke op til definitionen af en indsats efter SUSI.	Ja og nej. Initiativet lever ikke op til SUSI-kriterierne

Forebyggende metoder til psykisk sårbare unge	Modning	UIP 2018			Nej. COVID-19 medførte, at det ikke var muligt at indsamle de samme resultater som vanligt. Indsatsen er derfor kun delvist færdigudviklet og defineret, hvorfor den ikke blev indstillet til videreførelse.	Ja og delvist. En af de fire metoder, der blev modnet har en positiv SUSI-vurdering. De andre tre har ikke
ADHD og misbrug	Screening	UIP 2018			Ja (Modning af styrket ambulans stofmiddelbehandling med MOVE til de mest udsatte unge, UIP 2022)	Ja til begge
Mennesker med psykiske vanskeligheder og samtidigt misbrug (dobbelbelastede)	Screening	UIP 2019			Ja (Bedre indsats til mennesker med psykiske vanskeligheder og samtidigt misbrug på botilbud, UIP 2020)	Ja til begge
Kommunale indsatser og metoder vedrørende spiseforstyrrelser og selvskadende adfærd	Screening	UIP 2019			Ja (Udvikling af indsats til unge med selvskade og spiseforstyrrelse, UIP 2021)	Ja til begge
Indsatser til voldsudsatte kvinder (som ikke tager ophold på krisecenter) og voldsudsatte mænd	Screening	UIP 2019			Ja (Modning af model til styrkelse af den kommunale indsats til voldsudsatte, UIP 2022)	Ja til begge
Metodeprogrammet på stofmisbrugsområdet (MI/KAT-GO) som individuel behandling til 15-25-årige	Udbredelse	UIP 2019			<i>Udbredelsesinitiativer kan ikke videreføres</i>	<i>Der foretages ikke SUSI-vurdering af udbredelsesinitiativer</i>
Metodeprogrammet på stofmisbrugsområdet (MI/KAT-GO) som gruppebehandling til unge*	Modning	UIP 2019			Initiativet blev afsluttet med udgangen af 2022. Indstilles ikke til videreførelse i UIP2024, da det afventer andre MOVE-initiativer	Ja og delvist
Screening og modning af metoder til unge med autisme og overgangen til et selvstændigt liv	Screening/ modning	UIP 2019			Initiativet indstilles til videreførelse i UIP 2024.	Ja til begge

Modning af modificeret ACT-metode til borgere med komplekse problemstillinger	Modning	UIP 2019			Initiativet indstilles til videreførelse i UIP 2024.	Ja til begge
Rusmiddelbehandling til de mest belastede unge med samtidigt misbrug og psykiske vanskeligheder og/eller komplekse problemer	Screening	UIP 2020			Ja (Modning af styrket ambulant stofmiddelbehandling med MOVE til de mest udsatte unge, UIP 2022)	Ja til begge
Bedre indsats til mennesker med psykiske vanskeligheder og samtidigt misbrug på botilbud	Modning	UIP 2020			Nej. Der er ikke foretaget en SUSI-vurdering, da indsatsen, bl.a. pga. COVID-19, ikke blev fuldt implementeret i kommunerne.	Nej
Mestringsindsats til unge og voksne med opmærksomhedsforstyrrelse og lignende problemer	Udbredelse	UIP 2020			<i>Udbredelsesinitiativer kan ikke videreføres</i>	<i>Der foretages ikke SUSI-vurdering af udbredelsesinitiativer</i>
Bedre viden om indsatser til mennesker med udviklingshæmning eller lignende kognitive vanskeligheder	Screening	UIP 2021			Nej, Indsatsen opfyldte ikke de faglige kriterier for at blive videreført til næste trin i indsatsudviklingen	Ja og nej
Forebyggelse af magtanvendelse på botilbud for mennesker med udviklingshæmning	Afprøvning	UIP 2021			-	-
Udvikling af indsats til unge med selvskade og spiseforstyrrelse	Modning	UIP 2021			-	-
Udbredelse af MOVE til individuel stofmisbrugsbehandling til 15-25-årige	Udbredelse	UIP 2021			<i>Udbredelsesinitiativer kan ikke videreføres</i>	<i>Der foretages ikke SUSI-vurdering af udbredelsesinitiativer</i>
Et godt ældreliv for socialt udsatte gennem "Samarbejdsmodellen"	Modning	UIP 2021			-	-
Bedre viden om traumebevidst tilgang til arbejdet med socialt udsatte voksne	Screening	UIP 2021			-	Ja til begge

Modning af styrket ambulant stofmid- delbehandling med MOVE til de mest udsatte unge	Modning	UIP 2022			-	-
Modning af model til styrkelse af den kommunale indsats til voldsudsatte	Modning	UIP 2022			-	-
Modning af intensive forløb til unge med komplekse problemer og uad- agerende adfærd	Modning	UIP 2022			-	-
Afprøvning af Act-Belong-Commit – grupperforløb – sammen om at styrke mental sundhed	Afprøvning	UIP 2022			-	-
Udbredelse af social støtte i overgang til og fastholde i job for udsatte ledige	Udbredelse	UIP 2022			<i>Udbredelsesinitiativer kan ikke videreføres</i>	<i>Der foretages ikke SUSI-vurde- ring af udbredelsesinitiativer</i>
Screening af koordineret udredning og indsats for mennesker med psykiske vanskeligheder og hyppig kontakt til behandlingspsykiatrien	Screening	UIP 2022			-	-

Tabel 2												
Initiativer på børne- og ungeområdet												
Initiativ	Fase	Aftale	19'	20'	21'	22'	23'	24'	25'	26'	Hvis afsluttet, er initiativet bragt videre til næste fase?	Er der foretaget SUSI og er denne i så fald god?
Stepping Stones – til forældre, der har et barn med handicap	Udbredelse	UIP 2019									<i>Udbredelsesinitiativer kan ikke videreføres</i>	<i>Der foretages ikke SUSI-vurdering af udbredelsesinitiativer</i>
Styrket familiebehandling i udsatte familier	Modning	UIP 2019										Ja til begge
Styrket læringsmiljø for anbragte børn og unge	Screening/ modning	UIP 2019										Ja til begge
Målrettet støtte til forældre under anbringelsen	Screening/ modning	UIP 2019										Ja til begge
Styrket og helhedsorienteret tilgang overfor udsatte unge på kanten af uddannelse og beskæftigelse	Modning	UIP 2020									-	-
Model for samarbejde og indsatser til børn og unge med bekymrende skolefravær	Modning	UIP 2020									-	-
Mestringsprogram til børn med udviklings- og opmærksomhedsforstyrrelser	Modning	UIP 2021									-	-
Styrket overgang til og fastholdelse på ungdomsuddannelse for unge med handicap	Modning	UIP 2021									-	-

Forebyggelse af voldsomme situationer og magtanvendelse for anbragte børn og unge	Modning	UIP 2021			-	-
Styrket match af barn og anbringelsessted	Screening/ modning	UIP 2021			-	-
Screening af lovende indsatser med fokus på integrering af socialfaglige kompetencer i dagtilbud og grundskoler	Screening	UIP 2022			-	-
Udbredelse af bedre koordination og sammenhæng i indsatserne på børnehandicapområdet	Udbredelse	UIP 2022			-	-
Modning af skoleindsats mod eksklusion af udsatte børn med udadreagerende adfærd	Modning	UIP 2022			-	-
Modning af model for tidlig opsporing og handleveje til skolebørn	Modning	UIP 2022			-	-
Modning af indsats for inklusion af børn og unge med handicap i fritidsfællesskaber	Modning	UIP 2022			-	-